

Articolul 24 alineatul (1) litera (c) - lista documentelor oficiale la care pot fi anexate formulare standard multilingve ca mecanism adecvat de asistență pentru traducere

Documentele oficiale la care pot fi anexate formulare standard multilingve, ca mecanism adecvat de asistență pentru traducere, sunt: certificatul de naștere, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexa I, încheierea de certificare a faptului că o persoană se află în viață, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexa II, certificatul de deces, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexa III, certificatul de căsătorie, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexa IV, certificatul privind domiciliul înregistrat în RNEP, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexa X și certificatul de cazier judiciar, la care se anexează formularul standard multilingv din Anexei XI.

Articolul 24 alineatul (1) litera (d) - listele persoanelor calificate, în conformitate cu dreptul intern, să efectueze traduceri autorizate, acolo unde astfel de liste sunt disponibile

Lista actualizată a interpreților și traducătorilor autorizați poate fi consultată pe pagina de internet a Ministerului Justiției prin intermediul următorului [link](#)

Articolul 24 alineatul (1) litera (e) - o listă orientativă a tipurilor de autorități abilitate în temeiul dreptului intern să facă copii certificate

Tipurile de autorități abilitate, în temeiul dreptului intern, să facă copii certificate sunt următoarele: notari publici, Camere ale Notarilor Publici (Camerele pot elibera copii de pe actele notariale întocmite de notarii publici care funcționează/au funcționat în circumscripția lor teritorială, ale căror arhive au fost preluate, în condițiile legii, de către Camerele respective), oficii consulare și misiuni diplomatice ale României în străinătate, secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici.

Articolul 24 alineatul (1) litera (f) - informații referitoare la mijloacele de identificare a traducerilor autorizate și a copiilor certificate

I. **Copia certificată** („copia legalizată”, în accepțiunea legii române) se identifică cu ajutorul următoarelor elemente, consemnate în cuprinsul încheierii de legalizare a copiei:

numărul și data întocmirii;

numele și prenumele notarului public și, dacă este cazul, al biroului notarial care a întocmit copia respectivă.

II. **Traducerea legalizată** se identifică cu ajutorul următoarelor elemente:

II.A. **În cazul în care traducerea este efectuată de către un interpret și traducător autorizat a cărui semnătură este legalizată de către un notar public:**

la sfârșitul traducerii interpretul și traducătorul autorizat înscrie formula de certificare a traducerii, având următorul cuprins: „Subsemnatul, ... (nume, prenume astfel cum sunt menționate în autorizație), interpret și traducător autorizat pentru limba/limbile străină/străine, în temeiul Autorizației nr. .... din data de ....., eliberată de Ministerul Justiției din România, certific exactitatea traducerii efectuate din limba ..... în limba ....., că textul prezentat a fost tradus complet, fără omisiuni, și că, prin traducere, înscrisului nu i-au fost denaturate conținutul și sensul. Înscrisul a cărui traducere se solicită în întregime/în extras are, în integralitatea sa, un număr de ..... pagini, poartă titlul/denumirea de ....., a fost emis de ..... și mi-a fost prezentat mie în întregime/în extras. Traducerea înscrisului prezentat are un număr de ..... pagini și a fost efectuată potrivit cererii scrise înregistrate cu nr. ..../zz.II.aaaa, păstrate în arhiva subsemnatului. S-a încasat onorariul de .... lei, cu chitanță/bon fiscal/ordin de plată nr. ..../zz.II.aaaa. INTERPRET ȘI TRADUCĂTOR AUTORIZAT ..... (semnătura și ștampila)”.

Copia înscrisului care se traduce se anexează traducerii, se aplică ștampila și semnătura interpretului și traducătorului autorizat pe marginile alăturate la îmbinarea a două file, astfel încât ștampila de legătură să fie aplicată pe toate filele înscrisului, care se numerotează, se capsează, se cos sau se broșează. Urmează încheierea legalizare a semnăturii interpretului și traducătorului autorizat, întocmită de către notarul public/misiunea diplomatică sau oficiul consular, care atestă îndeplinirea condițiilor esențiale, respectiv data (anul, luna, ziua), numele și prenumele interpretului și traducătorului autorizat, prezentarea lui în persoană/depunerea specimenului de semnătură la biroul notarial, calificarea actului prezentat spre traducere conform legii, precum și constatarea semnării de către acesta a traducerii; urmează semnătura și sigiliul notarului public; sigiliul notarului public se aplică și pe marginile alăturate a două file, astfel încât acesta să fie aplicat pe toate filele înscrisului.

Precizare: Dacă înscrisul se traduce din limba română într-o limbă străină sau dintr-o limbă străină în altă limbă străină, atât certificarea traducerii, cât și legalizarea semnăturii traducătorului de către notarul public se vor face și în limba străină în care se face traducerea.

II.B. **În cazul în care traducerea este efectuată de către un notar public (dacă limba străină este limba sa maternă sau dacă este autorizat ca interpret ori traducător de către Ministerul Justiției):**

numărul și data încheierii de legalizare a traducerii, numele și prenumele notarului public care a efectuat traducerea, limba maternă sau, după caz, numărul autorizației de interpret și traducător autorizat eliberată de Ministerul Justiției.

Alte elemente de identificare și caracteristici pentru *traducerea efectuată de un notar public:*

copia înscrisului care se traduce se anexează traducerii, se aplică sigiliul notarului public pe marginile alăturate la îmbinarea a două file, astfel încât acesta să fie aplicat pe toate filele înscrisului, care se numerotează, se capsează, se cos sau se broșează;

la sfârșitul traducerii se înscrie încheierea de legalizare a traducerii, expres reglementată de lege, conform Anexei de mai jos, prin care se certifică exactitatea traducerii, faptul că textul prezentat spre traducere a fost tradus în întregime, fără omisiuni, și că, prin traducere, înscrisului nu i-au fost denaturate conținutul și sensul; încheiere de legalizare cuprinde și mențiuni privind: limba maternă sau, după caz, numărul și data eliberării autorizației de interpret și traducător, limba de autorizare, calificarea actului prezentat spre traducere conform legii și altele; urmează sigiliul și semnătura notarului public.

Articolul 24 alineatul (1) litera (g) - informații cu privire la caracteristicile specifice ale copiilor certificate

se pot legaliza copii legalizate ale unui înscris original sau, după caz, ale duplicatului acestuia (în acele cazuri în care legea prevede că părții/părților la actul notarial i/li se eliberează duplicate de pe înscrisuri, iar nu exemplare originale);

se pot legaliza copii ale întregului înscris sau, după caz, ale unei părți determinate ale acestuia (în cel din urmă caz, pe copie, înainte de a se reda conținutul actului, se va menționa "EXTRAS", iar în încheierea de legalizare a acesteia se va face mențiunea corespunzătoare);

conținutul încheierii de legalizare a copiei este reglementat de lege și cuprinde următoarele mențiuni: a) atestarea conformității copiei cu înscrisul prezentat; b) starea înscrisului; c) semnătura secretarului care a făcut colaționarea; d) denumirea înscrisului așa cum apare în acesta sau, în lipsă, o denumire corespunzătoare a raportului juridic constatat de acel înscris;

pe fotocopia înscrisului, imediat după text, se aplică parafa cu textul: "legalizarea pe verso" sau, după caz, "urmează în continuare legalizarea";

încheierea se scrie, după caz, pe versoul înscrisului care se legalizează, dacă acesta are o singură filă, sau în continuarea acestuia, în cazul în care textul este scris și pe verso sau pe mai multe file;

înscrisul cuprinzând mai multe file este cusut, legat sau broșat (în acest caz, precum și în situația în care, pentru întocmirea încheierii, se folosește un adaos, sigiliul notarului public se aplică între filele înscrisului și, respectiv, parte pe fila înscrisului, parte pe adaosul folosit);

copiile legalizate eliberate din arhivele notariale sunt valabile 6 luni (în cuprinsul încheierii se face mențiune privind proveniența înscrisului: arhiva notarului sau, după caz, prezentat de parte); copiile legalizate efectuate de pe înscrisul prezentat de parte nu are termen de valabilitate limitat în timp;

încheierea de legalizare poartă semnătura notarului public și a secretarului biroului notarial care a făcut colaționarea copiei cu originalul sau, după caz, a consulului;

copia legalizată poartă sigiliul notarului public, sau, după caz, a consulului, precum și timbrul sec.

Ultima actualizare: 18/08/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.